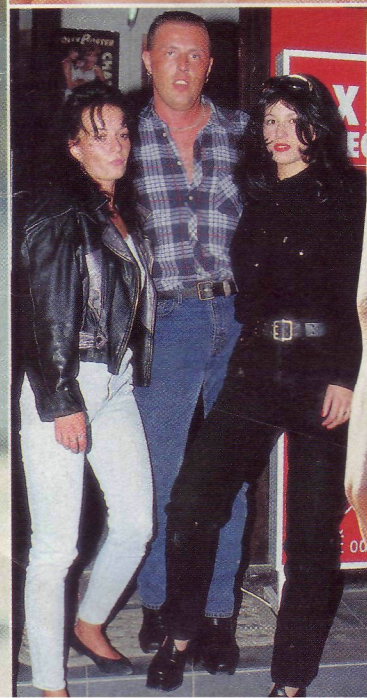
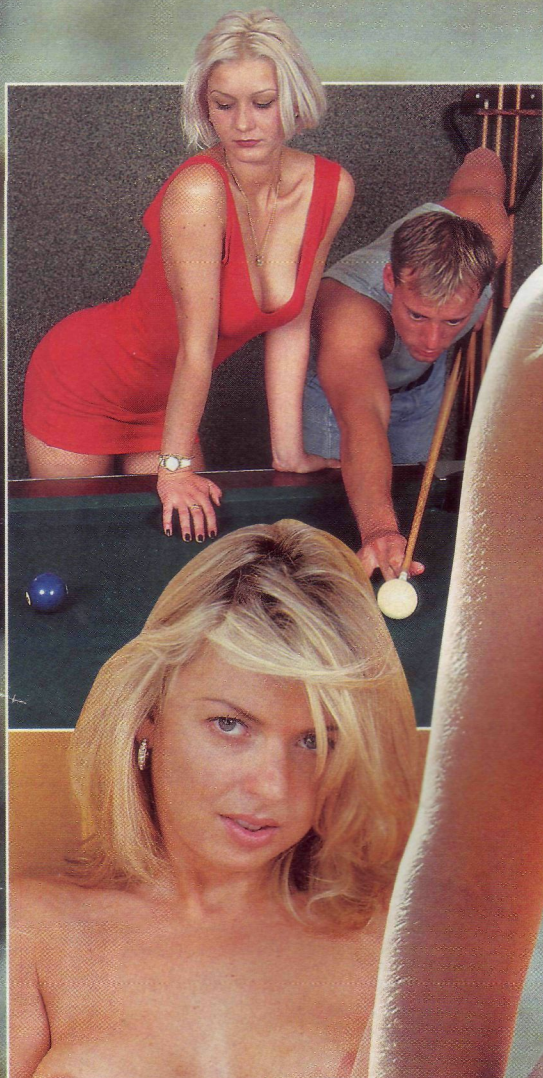

75.
348 Ft
ápr.

CSAK-ERKÖLCSTELTEKNEKI!

CSILLA

Tessék mondani, konyhamalac felvétel van? Mert akkor én itt szívesen szolgálatba állnék. Na nem moslék falásra, zsír felnyalásra gondoltam, inkább csak a szöszi szakácsra, Tarnóczi Csillára csillant fel a szemem. Ha én nála király lennék sárgába, fakanalam mártanám a rántásba, oszt tocsognék a mártásba!

Na ennyit erről, remélem elnézitek. Ártatlan bowling meccsel indult az este, de éjfél után már tompul minden kontrol, számolatlanul dől befele a sörre bor, aztán bamm! Máris másnap, megint álmatság és megen buknak kifele a szánalmas poenok. De hát micsinájjak? Inni, vagy írni? - ez nem lehet kérdés. Legközelebb nem is tökölk ennyi apró részleten, neki esek részegen.

Fel is mordultak a vendégek az egyéb asztaloknál: hova ez a vigasság? azonban mi ketten mit sem törődtünk azokkal, és újabb testcselt vettünk számba. Gombolós farmernyílásából kimeredő férfiasságát belém hágt a – először hátulról. Whú! Az a tipikus „majdnem a számon jött ki” – feeling vett erőt rajtam azon rögtöni-

ben! Belenyögtem a levegőbe, de úgy, hogy az asztal bele-reccsent, komjan’ mondom, h***...! Dögönyözte a réteget a derekamon. Belemarkolt és ordította, hogy le kék’ má fogyni egy kicsinyként macácskám, nemde biza’?! Én visszahörögtem csak: gyere kúrjál apám, ne a picsámmal törődjél már. Basszál!

A fejemet dobáltam össze-viszsa, meg vadul émelyegtem, vagyishogy rángatóztam, miközben ő persze érdektelenséget színlelve játszotta a nagy vagesz csaveszt, de azért leles-tem róla, hogy jócskán beleizzadt a feje, höhöhö! Én persze nem hagytam ki, hogy bele ne tűrjak magamba, ott lenn, abba a kopaszra borotvált szű-zességi fogadalom-gyalázatomba. Nem érdekel, hogy többen jártak már bennem, mint Mekkában száz év alatt. Én átadtam magam az élvezeteknek.

Úgy látom, ez a biliárd klub jó hely, itt előreláthatólag mindig fogok találni valakit, aki végre beakaszt.

Ezen filozofálgattam szerény kis agyvelőmmel, miközben a manusz csak döngetett. Észre se vettem, hogy mindeközben elakadt lemezjátszó módjára ismételtettem, hogy „Basszál! Basszál!”, de anél-

kül, hogy bármiféle lelkiismeret furdalásom lett volna amiatt, hogy valójában ez csúnya szó. Ilyenkor nincsenek szabályok! Gyere, faszikám, basszál, de legalább, hogy belenyekkenjek.

Úgy van! Affordulás lovaglótartásba, ez az, ami kell nekem.

Úgy ugráltam a faszán, mint kiskoromban a mérleghintán. Akkor még játék volt a föl-le, föl-le, de most aztán már halál komolyan közel volt, hogy beleroped a vaginám, húúú! De mégis ez kell nekem, még, még, még! Csináld, mert belesikítok a levegőbe! Cseppet se érdekelt, hogy az egész törzsközön-

ség körülállta a placcunkat, néha egy-egy erős beszéléssel tévezve a helyzet exkluzivitásából adódó áthidalhatatlan destruktív kvóciens.

Pár öreg tata bambán bámult, néhány vén kujon már a farkát verte egészen közel hajolva az akciónkhoz. Barátcskám keményen alámnyúlt nagyot horkanva azon

hogy fekete műkörmömmel végigkaristoltam a hasát. Na, mit tudok, mi!? Karmold végig a hátát kurelás közben, és élvez, majd meglátod! Ez persze pont most nem jött be. Csak üvöltött, mint párviadalkor a fújtató bikák.

Kínjában kishíján leharapta mellem bimbaját. Szájzarat kapott, úgy szopta a csöcsömet, mint állat, harapta, de jól esett.

Mindjárt végem, mindjárt végem – nyögte, azzal már a mellemre is terítette a nyúlós, nyálas fél deci boci gecijét. Én meg csak belemasszíroztam hámsajtjeimbe csendesen, elméláztatva a tényen, hogy még a nevét se tudom az emberemnek, de legalább a körülöttünk sörözget ő, hesszelő, bőfögő siserehadból valaki biztosan ismeri.

V.H.

ESTI GYORS

Hárman voltak; anyuka, apuka meg a gyerek, s ahogy beléptek a fürkébe, az első gondolatom az volt, hogy keresek magamnak másik helyet.

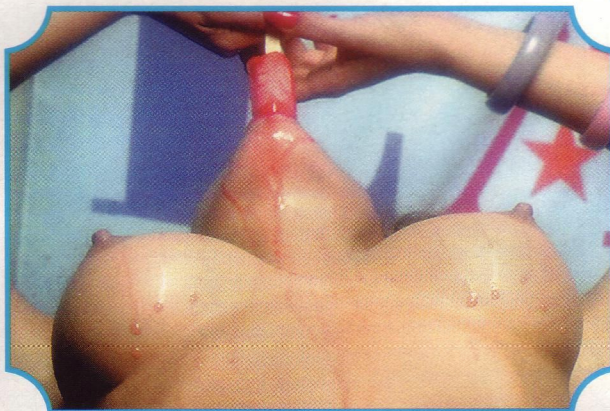
Nem kedvelem ugyanis a gyerekeket. Lármások, izgágák, mozgékonyak, biztos, hogy az ember lábára lépnek, a csosz cipőjüket a nadrágjába törlik. Ez az egy kivétel volt. Leült az ablak mellé, a képeskönyvét nézegette. Én meg az anyukát. Nem lehetett több huszonöt évesnél. Két nagy szeme sötéten parázzott keskeny arcában. A melle dúsan domborodott a vékony, fekete póló alatt, amely a testére simult, a bőréhez tapadt, kiadta a formáit, jobban, mintha teljesen csupasz lett volna. Kopni kezdett a nadrágom a sliccem tájkán. Főleg amikor a rövid, bő szoknya magasra csúszott formás combjain, s a nő a térdait lazán szétvetve hátradőlt az ülésen.

Pont beláttam a combjai közé. Apró, fesszes bugyija bevágott a pinájába, a szeméremdombján sötét szőr sarjadt, amely két oldalt előbújít a keskeny, lila pánt alól. Nem kedvelem az újpest színeit, de most így a lila bugyi a fehér bőrön, egészen rokonszenvesnek tűnt. Az apukára sandítottam. Újságot olvasott, figyelemre sem méltatott, így az ölembre eresztettem a könyvem, és tovább folytattam a felderítést. A szeméremajkak duzzadtan simultak össze, a selymes szőr között rózsaszínen sejtett a vágás. A bugyi a nő csiklóját dörzsölhette, mert lassan, élvezettel fészkelődött, s közben megrándult arccal, fehér fogait ajkának lágy húzába vágta. A tököm ebben a pillanatban szúrta ki a nadrágot.

Előre hajoltam, a térdemre könyökölttem, így elrejtettem a kínos duzzanatot, ugyanakkor a nő szagát is érezhettem: parfüm, dezodor s a felgerjedt test illatát... közel jártam ahhoz, hogy kifröccsenjek, ám ekkor nagy zökkenéssel megálltunk. A hirtelen fékezéstől felemelkedtem kicsit, majd visszahupantam az ülésre, a fejemet jól beverve a vagon oldalába. A kislány vihogott, az apuka a nyelvét rágta, hogy el ne röhögje magát, egyedül az anyuka maradt komoly; arra figyelt csak, ami a combjai között történt, semmi más nem érdekelt. Állomásra érkeztünk, a mozdonyt leakasztották, várunk kellett a csatlakozó vonatra, amelyhez majd hozzákapcsolják a miénket, hogy aztán tovább folytathassuk az utunkat. Új felszállók jöttek, de hozzánk senki sem ült be.

a fürkében, és az anyuka magába fordulva feszengett az ülésen. Meg én is. Határozottan ő volt fölényben. Bennem gyűlt a feszültség, ő ellenben lassan összeszorította, majd halk sóhajjal szét eresztette karcsú combjait. Az arca elernyed, még a szemét is lehunyta. Nem mertem megmozdulni. A nadrágom vékony volt, zöldes-szürke, minden folt meglátszott rajta. A természetes megkönnyebbülés virító jeleket hagyott volna maga után, így hát csak ültem, felmerek, dőfésre kész fasszal, és azon kezdek el gondolkodni, hogy a várható tavaszi áradásokra tekintettel hány centivel kellene megemelni a gátakat, hogy a víz ki ne folyjon.

A szememet a padlóra szegeztem, nem akartam látni a nőt, ám a szagát, gerjesztő illatát akkor is éreztem. Aztán hallottam, hogy megmozdult, magas sarkú cipőbe bújtatott, apró lábait maga alá húzta, felállt, s az ablakhoz lépett. Egészen közelről vágott az orromba az illat,

amelyhez hasonló azóta sem éreztem. A könyv megröppant a kezemben. A nő a peront figyelte, a büfét és a vágányokat nézte. Aztán fordult, és ő is ült volna vissza a helyére, de megbotlott a cipőmben, elvesztette az egyensúlyát és az ölembre hupant.

Gyerekkoromban árultak olyan ólomkatonákat, amelyeket lóra lehetett ültetni, s hogy játék közben le ne essenek, hosszú, hegyes fémrudat kellett a lábaik közé illeszteni. Az anyuka most valami hasonlóval találkozott. Éppen csak egy pillanatra megdermedt, mozdulatlanul kuporgott, mintha nem tudná, mit tegyen, aztán rám nézett, s odanyúlt, megtapogatta a merev húsrudat. Vászott mosoly villant az arcán, ám el is tűnt nyomban.

Később a gyerek kitalálta, hogy jégkrémet szeretne, s az apuka leszállt vele, hogy vegyenek egyet a büfében.

Egyedül maradtunk

Megszorította a faszomat, aztán egyetlen szó nélkül lehúzta a cipzáramat. A pöcsöm kipattant a nyíláson. Végigsimított rajta. Hosszú, karcsú ujjai közé fogta meredező dákómat. Nyelve megjelent duzzadt ajkai között, de látta, hogy ha hozzáérne, az arcába kapná az egész adagot, ezért felállt lassan, a szoknyáját magasra emelte, a bugyi pántját félrerántotta, majd szétvetett combokkal felém közeledett. Marokra fogta a bunkómat, dagadó, lilászörös végét szeméremajkai közé illesztette, s halk sóhajjal beleereszkedett.

Pinája forró volt, sikos, kellemesen szoros. Félig csúszhattam bele, amikor löktem egyet a faszomon, és tövig a testébe fúródtam. Összegörnyedve dermedt meg. A haja az arcába hullott, meredező mellbimbója csaknem kiszúrta a pólóját. A faszom lüktetett a pinájában. Lassan feszegettem a belsejét. Apró lökésekkel fúródtam mind mélyebbre, hogy még azt a pár millimétert is hasznosíthassam, ami köztünk maradt.

Elnyílt szájjal tartotta magát, aztán amikor már nem volt tovább, megtámaszkodott az ülés karfáján, és lassan felhúzta, majd visszaeresztette magát. A pinája tüzes izmokkal gyűrűzött a faszomon. Nyögtem, ő meg zihálva kapkodott levegő után. Ringatta, lefelé csúsztatva magát. Az egész nő egyetlen

éhes, forró pinává változott, minden mozdulata az aktus sikerét, a kéjt szolgálta. Egyre jobban belelendült, egyre inkább felcsigázta magát s persze engem is. Felemelkedett, majd lefelé siklott. Én visszahúzódtam, majd vadul beléje döftem. Síkos testrészeink összesimultak, lihegve kapkodtunk levegő után. Az iram fokozódott, a csipője fékevesztett táncot járt, a fenéke görcsösen vonaglott, aztán ahogy lezúdult, a pinája megtapadt a faszomon, gyűrűsizmái rángva fejték végig, s akkor már nem bírtam tovább és belelöttem, a belsejébe fecskendeztem a pöcsömet feszítő összes spermát.

Az út hátralévő részében a kislány jégkrémet nyalt, az apuka olvasott, az anyuka, kéjesen gömbölyödött el a sarokban, én meg bóbiskolás során jöttem rá, hogy tulajdonképpen egész elviselhető ez a család. Álmomban már összekeveredtek a képek; a kislánynak bitang jó mellei nőttek, és faszként játszott egy epres cerkával. A cukros lé folyt végig rajta, és én már gomboltam a sliccemet, amikor a kalauz új felszállók után érdeklődve, a pedofília vétkétől megmentett.

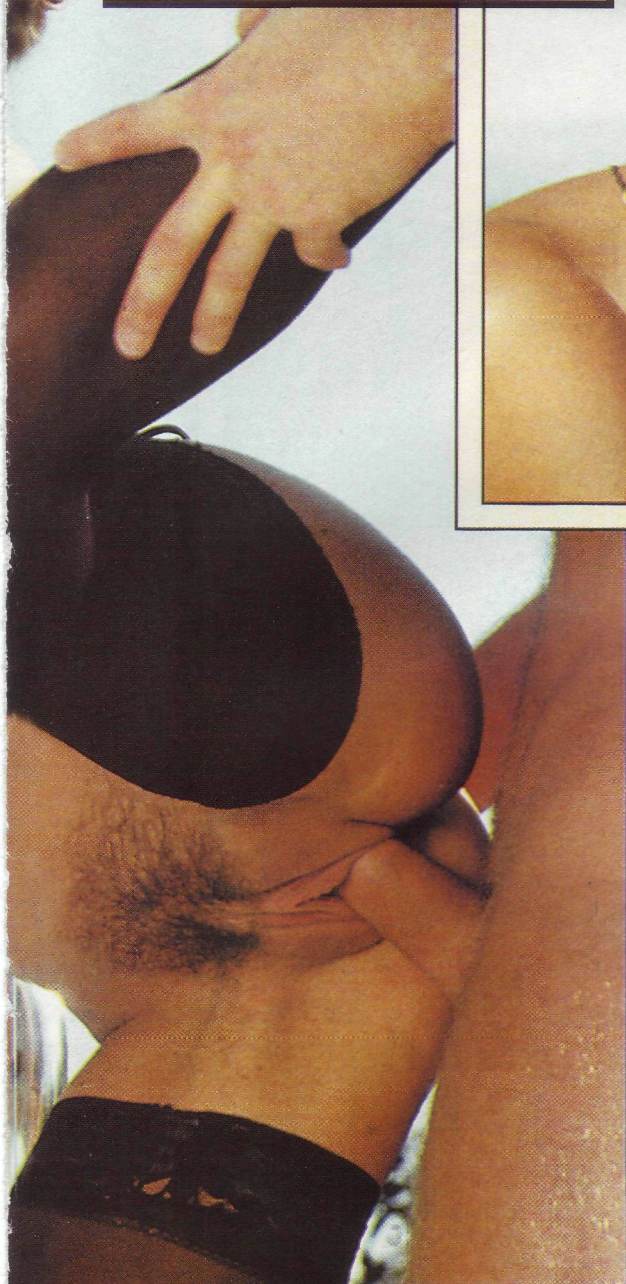

Nagy megnyugvásomra ismét hat hónapnyi képanyaggal lettünk gazdagabbak. Magtárban a termés, őszig ebből válogatok, és most még a minőségre sem panaszkodhatom. Az igaz, hogy a piaci kínálat majd minden sorozata többes számban játszódik; szüzen lyuk-, szem és száj szárazon nem marad. Megy a dupla, tripla, anal, aranyeső, fauszt – hogy csak a legáltalánosabb szakszavakat említsem.

Szimpla légyottból, szerelmes kis párocskák egyszerű összebújásából már nem lehet bevásárolni, de találtam 12 olyan szettet, amire Móvártól Nyíregyig bátran nyelezhet minden Cicafan. Két fotóval jelölöm hát ki a féléves irányt, de hogy ne szenvedjünk hiányt, eztán is minden számban lesz leszbi, cumi, tiszi, toszí, Tercsi, Fercsi, Kafa, Kára és valahány név még a naptárba, őket aztán eztán is orrba, szájba.

kerek mellei szépen harangoztak a bágyadt délutánban. Artistákat meghazudtoló, féllábas pózzal is próbálkoztunk, de nem bírta a lólegést. Előrehajolt kicsit pihenni, én meg próba szerencse alapon egy lyukkal arrébb csusszan-
tam. Volt helyem bőven, a férje uram is gyakori vendég lehet erre felé. Farban furkálódni elég izgalmas figura, pláne egy vadidegen úgázdagéban, de ezt is inkább csak hagyta, mintsem élvezte volna. Visszatértünk hát a feladóhoz, az legalább örömet okozott neki is. Finom,

puha szájjal kényeztetett, készülhetett már rá régóta, hogy valaki telelűktesse végre a száját. Gyönyörű pillanat volt: ott álltam meztelenül egy domboldali medencés villa kertjében, és egy elhanyagolt feleség az ujjait nyalogatta utánam.

Füvet nyírni tud? – kérdezte a végén, és én bólintottam. Erre az öt rongyra még kétezer borraivalót is rátett, és most várjuk a következő szerdát. Szerintem ismét szopátás lesz sarlóval, de remélem, hogy még ecset, ásó, kapa, nagyharang és egyéb szerszámok is akadnak még a háznál.

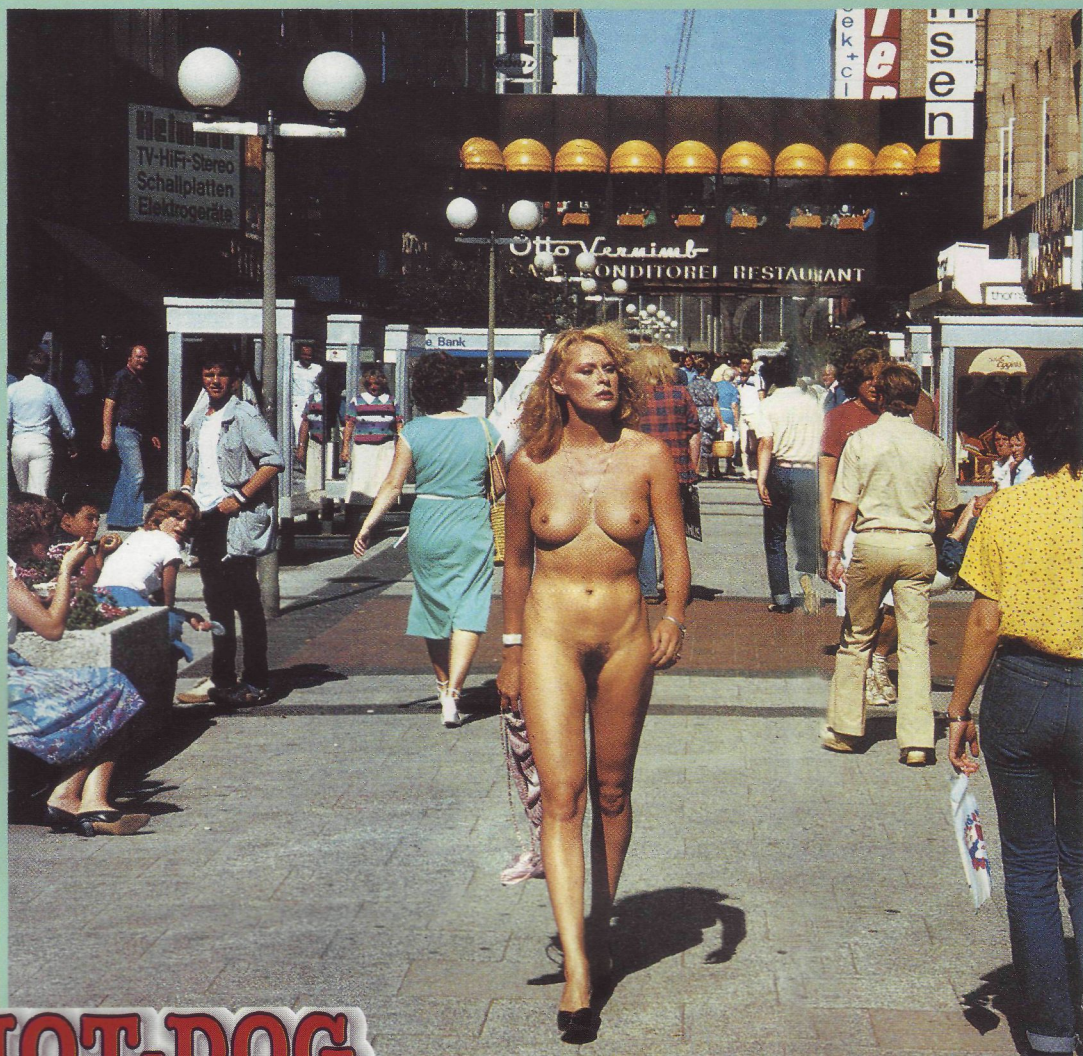
A film megrendelhető
a LUXx Video
1054 Budapest
Bajcsy Zsilinszky út 56.
levélcímen, illetve
a 311 66 13-as telefonszámon,
vagy a 269 21 52-es faxszámon

Az nem jó dolog, ha egy
házasságban a házastársak mindegyike
rendszeresen félrelép. Az pedig
kifejezetten szerencsétlen, hogy
kalandjaikat részletesen el is mesélik
egymásnak. A házasság megmentése
érdekében kemény feltételeket
szabnak egymásnak...

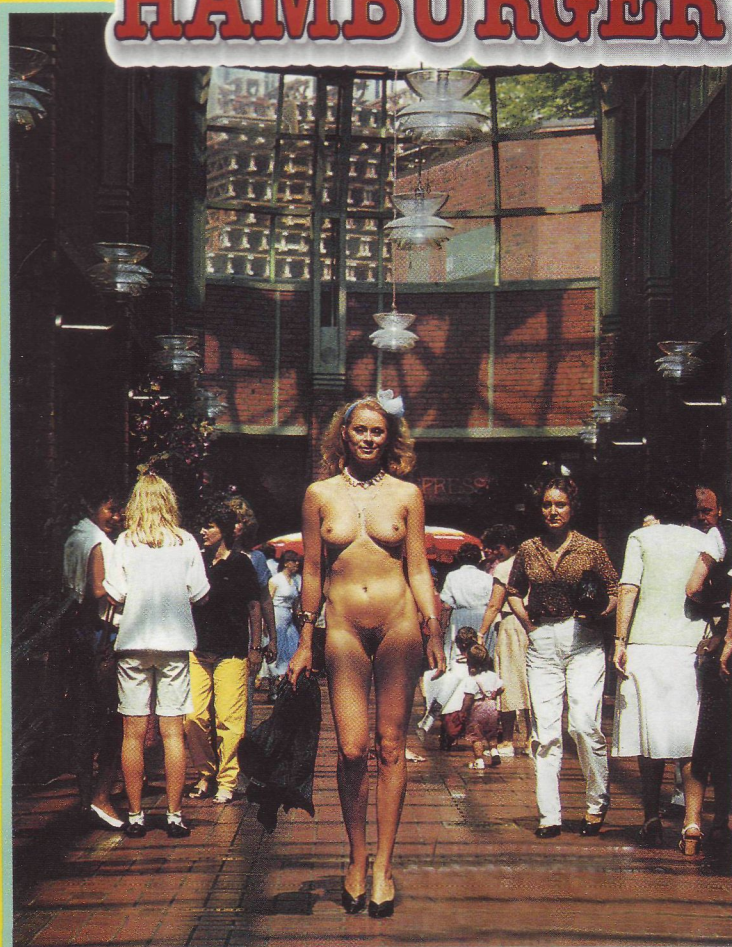
A néhány hónapot szunnyadó, békés, nyálcsorgató polgárokkal történő kekeckedéssel egybemosott városokat látogató és nőstény bemutató sorozatunk ezúttal minden vüper és bigmek (Whooper & Big Mac – Big Boss, a Szerk.) szülőföldjére, Hamburgba érkezett. A szövetséges légierő a második világháború végén egy szőnyegbombázás apropóján alapost fölégette a várost. Talán az ámerikaiak is onnan vették az ötletet a faszénen sült, mindent bele! darált húspogácsához, amihez mindnyájútoknak jó étvágyat kívánok, de én inkább élő húsban utazok.

PIZZA, HOT-DOG

HAMBURGER

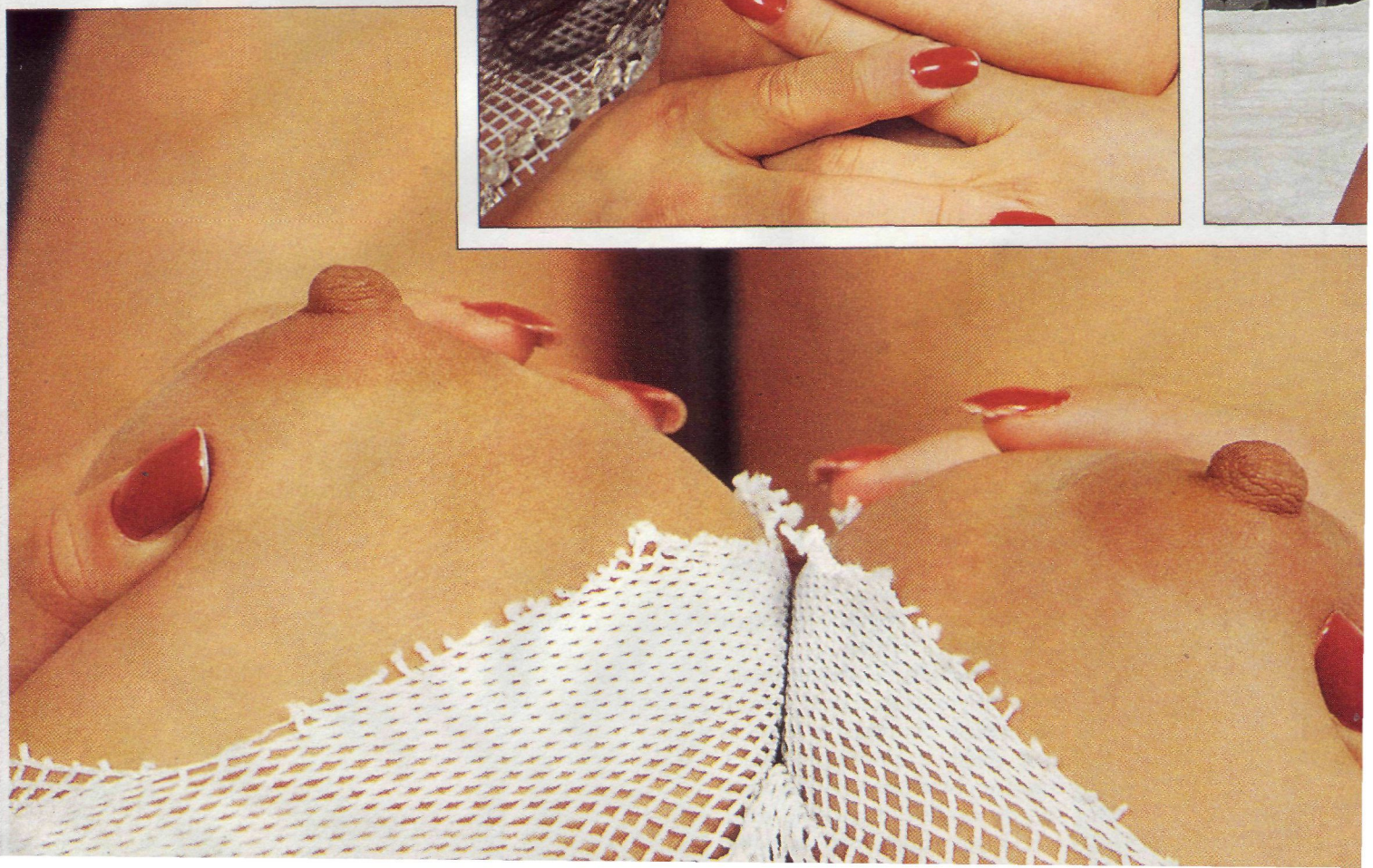
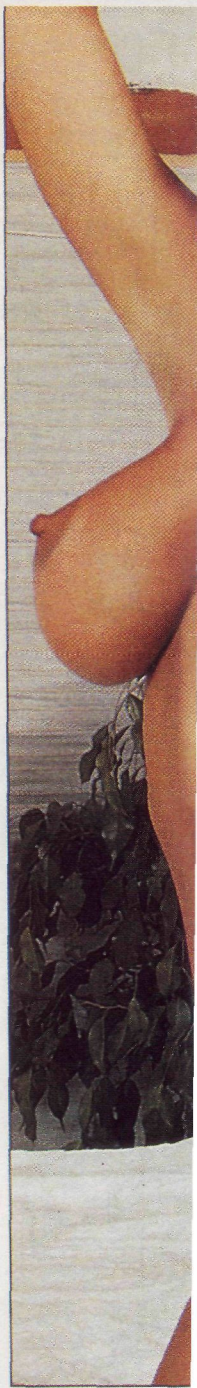
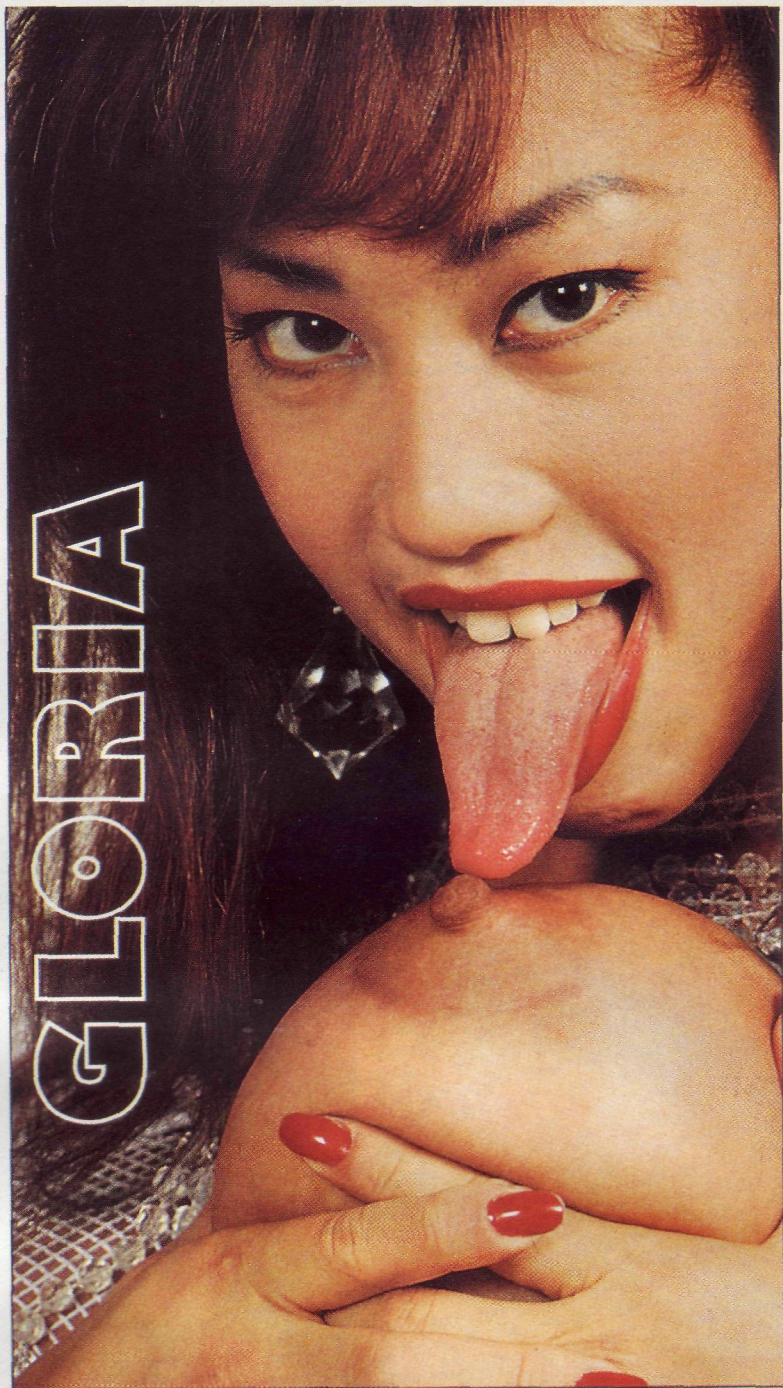

Géza két hete összeveszett a barátnőjével, Judittal. Már rég óta együtt voltak, ismerték egymást, mint a tenyerüket, de az utóbbi időben a kapcsolatuk egy kissé elsivárosodott. Egyik este Géza üresen találta a lakást. barátinője összeszedte a ruháit, és odébb állt. Rossz volt egyedül. A fiú hozzászokott, hogy az esti tévénézés után, elal-

vás előtt egy kis forró szex volt műsoron. Két hétig nem történt semmi. Akkor fogta magát, és lement egy kis hajtóvadászatra, hátha akad egy nemes vad a puszkavégre.

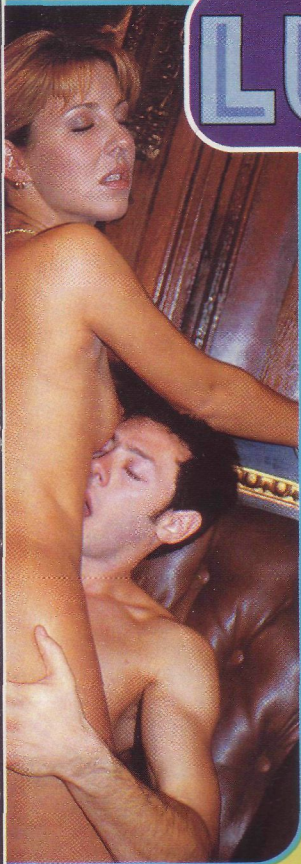
Céltalanul lődörgött az utcán, amikor meglátta Juditot, aki éppen egy csinos lánnyal ment előtte kart karba öltve. Hirtelen elszántsággal mögéjük lopako-

LUX x VIDEO[®] *Premium*

ELÉPÉSEK VIÁTÉKA

A rovatunk címe **BRUTÁLIS**, de ma mégsem fog vértől tocsogni ez az oldal. Rövid szünetet tartunk, hogy olyan kincsek is adásba kerülhessenek, mint ez a teniszhálóból szabászott, zebrásra motívumolt szellőszolid szabadidő ruha piros körmökre, diszkrét mékapra és margarétát idéző fülbevalókra hangolva.

Szép mondat.

Akárcsak ez a pöttyös Mussolini sapkába, torreádor köpönyegbe és rojtos csizmájába vetkezett, szigorú tekintetű, szárnyas fanszörre fazonírolt szemüvegszár rágcsa maga. Ott alant viszont, jobbkezből nagyujjal finoman lapozgató, balkézzről kivarrt nagyujjú szőke csöcs-csodáról valami miatt a *megszopafni* ige is eszembe jutott, de nem jövök rá, miért.

És itt középen már annyira direkte a kínálat, hogy az illető orráig se látok el. Én nőnek gondolom; kilakkolt körmei a kócolt haja és a rúzsa legalább is erre enged következtetni.

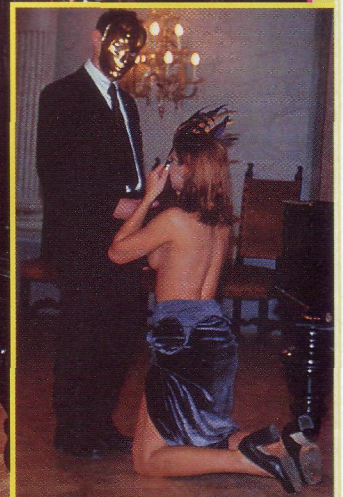

A srác hazakíséri a nőjét, a kapualiban hanyag mozdulattal a falnak támaszkodik, és udvarolni kezd:

– Gyere Kicsim, szopd ki a bácsit!
– Itt? Soha! Még meglát valaki minket...
– Ne izélj már, úgy tele vagyok. Siess inkább, ne pakold itt magad, gyorsan telerakom az arcodat!
De nem, a lány még negyed óra múlva se hajlandó betérdelni, amikor – mint egy idegbeteg –, az ajtóban megjelenik a huga:

– Apám azt üzeni, hogy ha a nővérem nem hajlandó, hát szopjalak le én. Vagy szívesen kijön ő is és kiveri neked,

Szopósra van itt kontúrolva az ajak, akárki meglássa. Én még meg is lőném, pedig nem vagyok akárki! Bizony, szájon spreckolnám a pökhendi flegmáját, és akkor már hiába pakolgatná itten nekem a formáját. Jól szembesülne az eredménnyel. Feltéve, ha a stukkerek a szembe sülné. Érted ugye, milyen vicces szójáték?

Apropó, vicc! Tudod mi a közös egy lottó ötös és a farok verés között? ??? Öt jó húzás után milliók üthetik a markodat. Hahaha. És ez?: Tarzan ráugrik Jane-re, és vadul kúrní kezd. – Jaj, Te csacsi fiú, nem ott van az a lyuk... – Tarzan lenni erős! Sikerült fújni másikat! Big Boss lenni jó lövő, szeme közé írítani tárat!

